

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

Poslovni broj: 18 Usl-246/19-9
REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	6.2.2020. 9:01:05	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/78	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-20-8		0

07473995

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu Marici Goreta, uz sudjelovanje zapisničarke Helene Papac, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupane po opunomoćenici [redacted] (zaposlenica tuženika), nakon održane javne rasprave zaključene dana 24. siječnja 2020. u prisutnosti tužitelja i opunomoćenice tuženika, dana 03. veljače 2020.,

presudio je

Poništava se odluka tuženika, Klasa: UP/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-04-19-1 od 15. svibnja 2020. i predmet se vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika, Klasa: UP/I-344-08/19-02/122, Urbroj: 376-04-19-1 od 15. svibnja 2020., odbijen je prigovor korisnika [redacted] (ovdje tužitelja) u odnosu na zahtjev za provođenjem inspeksijskog nadzora.

Tužitelj tužbom pobija citiranu odluku tuženika zbog bitne povrede pravila upravnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi se ističe da tuženik u pobijanom rješenju kao razlog nepokretanja inspeksijskog postupka navodi tobožnja prethodna sankcioniranja trgovačkog društva HP – Hrvatska pošta d.d., Jurišićeva 13, Zagreb, [redacted] (u daljnjem tekstu: Prijavljeni). No, predmet ovog upravnog spora da je ocjena zakonitosti pobijanog rješenja i ništa drugo te da se radi o tužbi iz članka 3. stavak 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) i da tužbom traži ocjenu zakonitosti upravnog akta, a ne ocjenu zakonitosti upravnog postupka. Tuženik da u pobijanom rješenju nije valorizirao niti jedan jedini prigovorni razlog kojeg tužitelj navodi u svom prigovoru od 13. ožujka 2019. Tuženik da je u pobijanom rješenju, suprotno predstavci, u uvodnoj rečenici naveo da „korisnik u svojoj predavci ističe nezadovoljstvo načinom rješavanja i postupanja HP-a u postupku podnošenja prigovora iz članka 54. Zakona o poštanskim uslugama (NN broj 144/12, 153/13 i 78/15; dalje ZPU).“ Predmet tužiteljeve Predstavke od 27. siječnja 2019. da je nezadovoljstvo načinom rješavanja i postupanja prijavljenog u postupku podnošenja drugostupajnske pritužbe (reklamacije) iz članka 54.

stavak 5. ZPU-a a ne prvostupanjskog prigovora, kako to pogrešno u pobijanom rješenju navodi tuženik. I u obavijesti Klase: 050-02/19-01/26, Urbroja: 376-06-19-2 od 04. ožujka 2019. i u pobijanom rješenju, tuženik da se poziva na Rješenje Klase: UP/I-344-07/17-02/07, Urbroj: 376-06-18-16 od 24. siječnja 2018., i Rješenje Klasa: UP/I-344-07/17-02/07 Urbroj: 376-06-18-21 od 24. rujna 2018. kao tobožnje dokaze prethodnog postupanja. Međutim, oba navedena rješenja da se odnose na prvostupanjski prigovor, tj. kršenje propisanog u članku 54. stavak 4. ZPU-a što da je tužitelj naveo kao prigovorni razlog u svom Prigovoru od 13. ožujka 2019. a kojeg da tuženik nije valorizirao. Stoga, da nezakonitost na koju upućuje tužitelj – kršenje članka 54. stavak 5. ZPU-a glede drugostupanjske pritužbe (reklamacije) – nije već sankcionirana, kako to pogrešno u pobijanom rješenju navodi tuženik budući da je tuženik sankcionirano nešto drugo – kršenje članka 54. stavak 4. ZPU-a glede prvostupanjskog prigovora. Nadalje, u pobijanom rješenju da piše: „neovisno o činjenici što je već prethodno utvrđeno kako nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje inspekcijskog nadzora, nakon primitka novog podneska i prigovora korisnika inspektor je ponovno razmotrio zahtjeve korisnika, a nakon čega je potvrđena prethodna procjena.“, a što da je u direktnoj suprotnosti s propisanim u članku 122. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09; dalje ZUP) kojim je propisano da čelnik tijela, a ne predmetni inspektor, provodi prigovorni postupak, a ovako ispada da je predmetni inspektor samog sebe procjenjivao. Navedenim smatra da tuženik nije ispravno utvrdio činjenično stanje te da nije pravilno primijenio materijalno pravo. Naime, tužba da se poziva se na članak 60. stavak 1. točku 6. ZPU-a gdje je propisano da je u obavljanju inspekcijskog nadzora inspektor ovlašten narediti uklanjanje nepravilnosti, a što da je tužitelj i tražio u točki 2. zahtjeva iz svoje Predstavke od 27. siječnja 2019. Tuženik da nije naredio prijavljenom da odgovori na tužiteljevu drugostupanjsku pritužbu (reklamaciju). Nadalje, poziva se na članak 8. ZUP-a navodeći da je tuženik bio dužan utvrditi pravo stanje stvari i u tu svrhu utvrditi sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari. No, tuženik da ne zna niti što je predmet tužiteljeve Predstavke od 27. siječnja 2019. te da o prigovornim razlozima iz tužiteljeva Prigovora od 13. ožujka 2019. u pobijanom rješenju nema niti jedne jedine rečenice. Stoga da je sasvim jasno zašto tuženik, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kako to nalaže članak 9. ZZP-a nije uspio ispravno utvrditi činjenično stanje niti izvući ispravne zaključke vezane uz činjenično stanje. Po logici tuženika, ako je prijavljeni već jednom za određeni prekršaj osuđen, neće mu se suditi ako ponovno počini taj isti prekršaj – međutim, kako zakon tako i sudska praksa kažu suprotno – suditi će mu se! Sukladno svemu navedenom da je evidentno je kako je pobijano rješenje tuženika nezakonito. Slijedom svega navedenog tužitelj je tužbom odnosno po uređenom tužbenom zahtjevu na ročištu za raspravu održanom dana 24. siječnja 2020. zatražio da se pobijano rješenje poništi i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti prigovara navodima tužbe. Ističe da iz navoda tužbe proizlazi kako tužitelj u bitnome iznosi svoje nezadovoljstvo time što inspektor nije poduzeo odgovarajuće radnje u odnosu na postupanje zainteresirane strane HP – Hrvatske pošte d.d. (dalje: HP) za koje tužitelj smatra da je povrijedilo njegova prava kao korisnika usluga. Navedeno postupanje HP-a da se ne odnosi na pitanja prava korisnika poštanskih usluga, već na pitanje postupka rješavanja prigovora i transparentnosti samog sadržaja odgovora na prigovore od strane HP-a. Sporne okolnosti koje tužitelj navodi da obuhvaćaju razdoblje od mjeseca ožujka 2018. pa do kraja iste godine, a tijekom kojeg razdoblja da se pojedini prigovori tužitelja prema HP-u ponavljaju. U odnosu na navedeno tuženik navodi kako se o svim zahtjevima korisnika ne odlučuje u inspekcijskom nadzoru niti se isti pokreće kada to nije potrebno, odnosno kada se radi o prigovorima za koje se već vodi postupak inspekcijskog nadzora po prijavi drugog korisnika ili po službenoj dužnosti, čime da se ispunjava svrha nadzora, a to da je ispravak uočenih nepravilnosti na tržištu. Pritom tuženik

naglašava kako primjedbe korisnika mogu biti uzete u obzir prilikom regulatornog djelovanja u smislu propisivanja dodatnih obveza za davatelje poštanskih usluga na generalnoj osnovi te da nisu predmet pojedinačnih inspekcijskih nadzora, osobito ukoliko se radi o postupanjima zbog kojih korisnici u konačnici nisu oštećeni u smislu povrede prava iz ZPU-a. Konkretno, da su, a što da je pojašnjeno u obrazloženju rješenja, tijekom 2017. i 2018. vođeni inspekcijski nadzori nad HP-om u odnosu na postupak rješavanja prigovora korisnika poštanskih usluga te da je u odnosu na uočene nepravilnosti doneseno rješenje inspektora od 24. siječnja 2018., Klasa: UP/I-344-07/17-02/07, Urbroj: 376-06-18-16, zajedno sa rješenjem o izvršenju od 24. rujna 2019., Klasa: UP/I-344-07/17-02/07, Urbroj: 376-06-18-21 te rješenje od 02. siječnja 2019., Klasa: UP/I-344-07/18-02/04, Urbroj: 376-05-18-3. Navedena rješenja da su, između ostalog, donesena i u svrhu sprječavanja povreda propisa koje spominje sam tužitelj. U tom smislu da je HP-u, pod prijetnjom novčane kazne odgovornoj osobi, naloženo otklanjanje uočenih nepravilnosti. S obzirom da se razdoblje provjere postupanja HP-a od strane inspektora poštanskih usluga odnosi i na razdoblje koje tužitelj ističe kao sporno, u predmetnom slučaju da nije bilo osnove provoditi paralelne nadzore, jer da je svrha inspekcijskog nadzora postignuta već pokrenutim nadzorima. Nadalje, u odnosu na navod tužitelja o tome kako o prigovoru temeljem članka 122. ZUP-a odlučuje čelnik tijela, a ne inspektor, tuženik napominje kako je iz rješenja razvidno da je u potpisu istog upravo čelnik tijela, a ne inspektor, a koje rješenje da je doneseno nakon sagledavanja svih činjenica i mišljenja inspektora, uzimajući u obzir provedene inspekcijske nadzore. Slijedom svega navedenog tuženik predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

Tužitelj se u podnesku zaprimljenom kod ovoga suda dana 05. studenog 2019. putem e maila očitovao na navode odgovora na tužbu. Pozivajući se na odredbu članka 98. ZUP-a te citirajući stavak 5. istog članka (u podnesku pogrešno naveden stavak 6.) u bitnome ističe da u ovom upravnom sporu treba ispitati da li pobijana odluka tuženika udovoljava propisanom u članku 98. stavak 5. ZUP-a. Smatra da pobijana odluka tuženika ne udovoljava propisanom u članku 98. stavak 5. ZUP-a te analizom sadržaja svog prigovora i sadržaja pobijane odluke tuženika ukazuje u bitnome na sve ono što je navedeno u tužbi odnosno da obrazloženje pobijane odluke sadržava pogrešno izlaganja njegovog zahtjeva, da je pogrešno činjenično stanje, da se navode pogrešni razlozi koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, pogrešne razloge zbog kojih nije usvojen koji od njegovih zahtjeva te pogrešne razloge donošenja zaključka u tijeku postupka. Osim toga tuženik da se u odgovoru na tužbu nije očitovao niti o jednom tužbenom razlogu već da piše o svom shvaćanju kako se postupa po podnescima građana a koja da su, u konkretnom slučaju, u suprotnosti sa pozitivnim propisima, pri tome se pozivajući na članak 59. ZPU-a kojom je propisano da inspekcijski nadzor nad primjenom tog zakona obavlja tuženik, pa da sukladno tome, nadzire primjenu cijelog zakona pa tako i pravila drugostupanjskog (reklamacijskog) postupka. Tužitelj ističe da je u konkretnom slučaju postupao sukladno odredbi članka 42. stavak 2. ZUP-a te da je tuženik morao uzeti u obzir njegovu predstavku kojom ukazuje na kršenje konkretne zakonske odredbe kojom HP (prijavljeni) krši pravila drugostupanjskog (reklamacijskog) postupka te da od tuženika sukladno odredbi članka 60. stavak 1. točka 6. ZPU-a tražio da naredi HP (prijavljenom) uklanjanje nepravilnosti vezanih uz kršenje pravila drugostupanjskog (reklamacijskog) postupka, te da, suprotno tvrdnjama tuženika iz odgovora na tužbu, ima pravo podnijeti predstavku glede kršenja bilo koje članka ZPU-a. te da okolnosti o kojima govori tuženik u odgovoru na tužbu nemaju smisla te nisu predmet upravnog postupka a niti predmet ovog upravnog spora, da tuženik nije dokazao da je ikad sankcionirao HP (prijavljenog) zbog kršenja pravila drugostupanjskog (reklamacijskog) postupka te da se dokazi na koje se poziva tuženik odnose na kršenja pravila prvostupanjskog postupka a što da nije bio predmet upravnog postupka a ni ovog upravnog spora budući je predmet upravnog postupka i ovog upravnog spora kršenje pravila drugostupanjskog

(reklamacijskog) postupka. Tužitelj nadalje izražava i sumnju u vezi potpisa na pobijanoj tuženikovoju odluci navodeći da se potpis na obavijesti od 04. ožujka 2019. te na pobijanoj odluci drastično razlikuju.

U tijeku ovog upravnog spora je dostavom podnesaka i održavanjem rasprave svakoj stranci u smislu odredbe članka 6. stavak 1. ZUS-a dana mogućnost izjašnjavanja o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Tužitelj je na raspravi održanoj dana 24. siječnja 2020. ustrajao u navodima iz tužbe i gore navedenog podneska te je uredio tužbeni zahtjev na način da traži da se pobijana odluka tuženika poništi i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik je po svojoj opunomoćnici ostao kod navod iz odgovora na tužbu, da je tužitelj tuženiku trebao podnijeti zahtjev za rješavanje spora zbog šutnje administracije drugostupanjskog tijela za rješavanje pritužbi pri HP (Hrvatskoj pošti) te da se protivi i preciziranom tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga navedenih u odgovoru na tužbu i obrazloženju osporene odluke.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Predmet ovoga spora je, u smislu odredbe članka 3. ZUS-a, ocjena zakonitosti pobijanog rješenja tuženika od 15. svibnja 2019. kojim je odbijen prigovor korisnika (tužitelja) u odnosu na zahtjev za provođenjem inspekcijskog nadzora.

Odredbom članka 42. ZUP-a je propisano da zahtjev za pokretanje postupka stranka može neposredno podnijeti javnopravnom tijelu u pisanom obliku ili usmeno na zapisnik, a može takav zahtjev poslati poštom ili dostaviti elektroničkim putem (stavak 1.). Kad službena osoba utvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, rješenjem će odbaciti zahtjev (stavak 2.). Ako je stranka u jednom podnesku postavila više različitih zahtjeva, postupit će se po svakom zahtjevu odvojeno. Ako je za postupanje po kojem od tih zahtjeva nadležno drugo javnopravno tijelo, postupit će se po pravilima o postupanju nenadležnog tijela po podnesku (stavak 3.).

Odredbom članka 122. ZUP-a propisano je da se prigovor izjavljuje čelniku tijela, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano (stavak 1.). Odredbe o obliku, sadržaju i predaji žalbe na odgovarajući se način primjenjuju i na prigovor (stavak 2.). Čelnik tijela odlučuje o prigovoru rješenjem u roku od osam dana od dana izjavljivanja prigovora (stavak 3.). Protiv rješenja prvostupanjskog tijela o prigovoru može se izjaviti žalba, a protiv rješenja drugostupanjskog tijela o prigovoru može se pokrenuti upravni spor. Ako nema drugostupanjskog tijela, protiv rješenja tijela o prigovoru može se pokrenuti upravni spor (stavak 4.).

Iz podataka spisa tuženog tijela razvidno je da je tužitelj tuženiku podnio predstavku u svezi nadzora nad provođenjem ZPU-a na rad trgovačkog društva HP – Hrvatska pošta. U bitnome navodi da na njegov pisani prigovor od 12. travnja 2018. zbog kršenja članka 54. stavak 5. ZPU-a Povjerenstvo za pritužbe potrošača koje djeluje kod HP nije dostavilo adekvatan pisani drugostupanjski odgovor odnosno da mu je odgovoreno da mu je na sva pitanja odgovoreno dopisom HP-05/12/2/1-5147/18 te od tuženika traži da obavi inspekcijski nadzor radi kršenja odredbe članka 54. stavak 5. ZPU-a, da sukladno odredbi članka 60. stavak 1. točka 6. ZPU-a naredi HP postupanje sukladno članku 54. stavak 5. ZPU-a te da protiv HP sukladno članka 63. stavak 1. točka 7. ZPU-a, zbog kršenja članka 54. stavak 5. ZPU-a, pokrene prekršajni postupak.

Nadalje je razvidno da je u vezi predstavke korisnika-tužitelja, tužitelju dostavljen odgovor – obavijest od 04. ožujka 2019. u kojoj se tužitelja u bitnome obavještava kako je HAKOM po službenoj dužnosti tijekom 2017. i 2018. proveo inspekcijski nadzor nad HP-om, da je poštanski inspektor HAKOM-a dana 24. siječnja 2018. donio rješenje Klasa: UP/I-344-07/17-02/07, Urbroj: 376-06-18-16 kojim je, pored ostalog, HP-u naloženo postupanje prema odredbama članka 54. stavak 4. ZPU-a, da je dodatno postupajući prema predstavi drugog korisnika u svezi poštivanja odredbi članka 54. ZPU-a poštanski inspektor HAKOM-a donio 24. rujna 2018. rješenje o izvršenju u navedenom predmetu te da slijedom navedenog sukladno članku 42. stavak 3. ZUP-a ne postoje uvjeti za pokretanje postupka inspekcijskog nadzora HAKOM-a po službenoj dužnosti temeljem iste osnove.

Tužitelj je na navedenu obavijest izjavio prigovor datiran sa 13. ožujka 2019. u kojem u bitnome navodi da je obavijest nepravovremena, da počiva na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju jer da se rješenja od 24. siječnja 2018. te od 24. rujna 2018., na koje se obavijest poziva, odnose na kršenje članka 54. stavak 4. ZPU-a odnosno kršenje prvostupanjskog prigovornog postupka a njegova predstavka da se odnosi na kršenje članka 54. stavak 5. ZPU-a odnosno kršenje pravila drugostupanjskog postupka, te da je stoga pogrešno izveden zaključak u svezi s činjeničnim stanjem te da su pogrešno primijenjena pravila postupka kao i materijalnog propisa.

Ujedno je tužitelj tuženiku dostavio ispravak svog prigovora od 13. ožujka 2019.

Pobijanom odlukom tuženika od 15. svibnja 2019. tužiteljev prigovor u odnosu na zahtjev za provođenjem inspekcijskog nadzora je, pozivom na odredbu članka 122. stavak 3. ZUP-a odbijen. U ovoj odluci se u bitnome navodi da tuženik kao korisnik svojom predstavkom traži provođenje inspekcijskog nadzora prema davatelju poštanskih usluga HP – Hrvatskoj pošti d.d., da u svojoj predstavi ističe nezadovoljstvo načinom rješavanja i postupanja HP-a u postupku podnošenja prigovora iz članka 54. ZPU-a, da je po prigovoru tužitelja na obavijest od 04. ožujka 2019. inspektor ponovno razmotrio zahtjeve korisnika, a nakon čega da je potvrđena prethodna procjena da u konkretnom slučaju ne postoje uvjeti za daljnje pokretanje inspekcijskog nadzora po istoj osnovi, da je ponovnim pregledom dokumentacije utvrđeno kako je poštanski inspektor 24. siječnja 2018. donio rješenje Klasa: UP/I-344-07/17-02/07, Urbroj: 376-06-18-16 kojim je pored ostalog HP-u naloženo postupanje prema odredbi članka 54. ZPU-a, da je prema predstavi drugog korisnika u svezi poštivanja iste odredbe, poštanski inspektor HAKOM-a donio 24. rujna 2018. rješenje o izvršenju jer HP nije postupio po rješenju, da je nezakonitost na koju ukazuje korisnik veće sankcionirana u postupcima inspekcijskog nadzora i HP-u naloženo odgovarajuće postupanje te da inspektor kontrolira postupanje HP-a po tom nalogu.

Spisu tuženog tijela prileže rješenja na koje se tuženik poziva u obrazloženju pobijane odluke u kojoj citira klasu, urbroj te datume istih. Iz tih rješenja razvidno je, a kako to ističe i tužitelj, da se ta rješenja odnose na postupanje u smislu odredbe članka 54. stavak 4. ZPU koja odredba govori o prvostupanjskom postupku pri HP o rješavanja prigovora korisnika a ne na odredbu članka 54. stavak 5. ZPU koja se odnosi na drugostupanjski postupak odnosno postupanje po pritužbi (reklamaciji).

Polazeći od navoda tužiteljeve pritužbe te prigovora iznesenih u tužbi i tijekom ovoga spora a polazeći i od navoda iz odgovora – obavijesti na tužiteljevu pritužbu te obrazloženja pobijanog rješenja tuženika tužitelj, tužitelj po ocjeni ovoga suda, pravilno ukazuje na to da je predmet njegove pritužbe nezadovoljstvo načinom rješavanja i postupanja HP u smislu odredbe članka 54. stavak 5. ZPU koja se odnosi na postupanje po pritužbi (reklamaciji) koja se podnosi povjerenstvu za pritužbe potrošača pri davatelju poštanskih usluga a ne na postupanje u smislu odredbe članka 54. stavak 4. ZPU koja se odnosi na prvostupanjski postupak pri HP kao davatelju poštanskih usluga te da obrazloženje pobijanog rješenja nema propisan sadržaj iz odredbe članka 98. stavak 5. ZUP-a.

Slijedom navedenog ovaj sud nalazi da je pobijanom odlukom uz obrazloženje koje je njome dano povrijeđen zakon na štetu tužitelja budući da isto nije valjano i potpuno obrazloženo sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09; dalje: ZUP), kojom odredbom je propisano da obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar.

Odredba članka 98. ZUP-a je kogentne naravi te je tuženik u obrazloženju svoje odluke dužan navesti sve što je zakonom određeno i propisano jer stranka mora imati uvida u konkretne razloge donošenja takve odluke, a koji razlozi bi trebali biti potpuni, jasni i određeni i uvijek u korelaciji s dispozitivom rješenja.

Polazeći od svega prethodno izloženog je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev i osporenu odluku poništiti odnosno odlučiti kao u izreci presude. U ponovnom postupku tuženik će donijeti novu i zakonitu odluku koja odluka treba biti jasno, precizno i okolnosno obrazložena kako to nalaže mjerodavna odredba članka 98. st. 5. ZUP-a pri tome imajući vidu navode te prigovore tužitelja u tužbi i tijekom ovoga spora te se sukladno članku 81. stavku 2. ZUS-a pridržavati pravnih shvaćanja i primjedbi ovog suda iznesenih u ovoj presudi.

U Splitu, 03. veljače 2020.

S U D A C

Marica Goreta, v.r

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena (članak 66.a.stavak 1. ZUS-a).

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik

